

බොහෝ රාජ්‍යයන් සහ දේශපාලන ව්‍යාපාරයන් විසින් ජාතික ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය ඉහළින් ආරක්‍ෂා කරනු ලබන්නේ එම අයිතිය යම්කිසි ජන කොටසකගේ පොදු යහපත සඳහා ක්‍රියාත්මක කල යුතුව තිබෙන අයිතියක් ලෙස හඳුනා නොව, එම අයිතිය වෙනුවෙන් පෙනී සිටීමෙන් දේශපාලන වාසි සහ වල ප්‍රයෝජන ලබා ගත හැකි බව පෙනී යන්නේ නම් පමණක් බව මීට පෙර පළ කල ලිපි

යන්නෙන් දර්ශනික වශයෙන් අදහස් කරන ලද්දේ සකලවිධ ස්වේච්ඡාවෙන් මුලික වශයෙන් රැළී ඇත්තේ ජාතිය (nation) යන්න තුල බවයි. මෙහිදී එකම භාෂාව කරා කල ජන කොටසක් (race) ජාතියක් (nation) වශයෙන් සලකන ලදී. රාජ්‍යයක් සම්පන්න වූයේ එකම භාෂාවක් කරා කල ජන කොටසකින් යන්නයි මෙම විශ්වාසයේ පදනම වූයේ.

එසේ වුවත් දහනව වැනි සිය වසේදීම, ජාතිකභාවය (nationhood) පිළිබඳව තිබුණු

ප්‍රශ්නවලට හෝ එම ක්‍රියාවලියෙන් විසඳුම් ලැබුණේ ඉතාමත් සීමිත වශයෙනි.

මේ නිසා අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් ඇති කරන ලද එක් එක් නව යටත් විජිතයක් තුල ඇතැම් විටෙක විවිධ මානව වර්ගයන්ට අයත් ජන කණ්ඩායම් කිහිපයක් වාසය කරන ස්වභාවයක්ද, තවත් විටෙක එක මානව වර්ගයකට අයත් ජන කොටසක් පමණක් විවැසී නව යටත් විජිතයක් තුල වාසය කරන ස්වභාවයක්ද දක්නට ලැබිණි. තවත් සමහර

ජාතික ස්වයං-නිර්ණය අයිතිය සහ බහු ජාතික සමාජය

වලින් පෙන්වා දුන්නෙහි. එසේ දේශපාලන වාසි ලබා ගැනීමට කොන්දක් වූ බොහෝ විටෙක බවුන් එම අයිතිය සපුරා ප්‍රතික්‍ෂේප කරනු ලැබ ඇත. කෙසේ වෙතත්, ජාතික ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය හිමි විය යුත්තේ කෙබඳු ජන ව්‍යාපාරයකටද යන්න තවමත් විසඳී නොමැත.

ක්‍රි.ව. 1930 දී ජාතික ස්වයං නිර්ණය ඉල්ලා යටත් විජිත ව්‍යාපාරය

මානව අයිතින් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනයෙහි ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය ගැන සඳහන් කර නැතත්, එක්සත් ජාතීන්ගේ දර්ශනය, ප්‍රඥප්ති සහ ප්‍රකාශන තුල මෙම අයිතිය ඉතා දැඩි ලෙස මතු කොට තිබෙනු දැකිය හැකිය. සංකීර්ණ ලෙස දැක්වුවහොත් මෙයින් කියැවෙන්නේ ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය සියළු ජනයා සතු අයිතියක් බවයි, මෙම අයිතිය නිසා

විටෙක එක් මානව වර්ගයකට පමණක් අයත් ජනයා ශාඛාවල පිහිටි නව යටත් විජිත රටවල් ගණනාවක් තුල වාසය කරන තත්වයක්ද ඇති විය. නව යටත් විජිතවාදී දේශපාලනය තුල ජනතාව බෙදා වෙන් කොට පාලනය කිරීම සඳහා මෙම ස්වභාවයන් මෙවලම් බවට පත් කර ගන්නා ලදී. බොහෝ විට මෙම නව යටත් විජිතවල පාලකයන් බවට පත් කරන ලද්දේ එම යටත් විජිත වල සිටි අධිරාජ්‍ය ගැති සමාජ කණ්ඩායම්ය. එහෙත් මෙම ව්‍යාපාරයන් තුල එක් මානව වර්ගයකට අයත් ජන කණ්ඩායමක් බොහෝ විට පාලනය කරන ලද්දේ එම මානව වර්ගයට අයත් අධිරාජ්‍ය ගැති සමාජ

වාදී දේශපාලන ප්‍රතිපත්ති, අප්‍රමාණවත් හෝ නිර්-ප්‍රජානන්වු වාදී ව්‍යවස්ථා හෝ ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණ යනාදී කරුණු පාදක වී තිබේ. ඒ නිසාම, ජාතිකවාදය නමැති දේශපාලන ප්‍රතිපත්තිය, එනම්, දේශපාලන ඒකකය සහ ජාතික ඒකකය සර්වාධාරී ලෙස අංශගම් විය යුතු යන්න එවැනි නව යටත් විජිත රාජ්‍යයක් තුල තව දුරටත් වලංගු වන්නේ නැත.

ජාතික ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය විශ්වයීය අයිතියක් ලෙස සැලකුවත් එම අයිතිය හිමි විය යුත්තේ කෙබඳු ජන කොටසකටද යන ප්‍රශ්නය මෙයින් තවත් සංකීර්ණ බවට

ස්වයං නිර්ණය අයිතිය උදෙසා උද්ගෝෂණය කරන ඉන්දියානු ජාතිකයෝ

ශ්‍රී රිජ් ගාර් හෝ නාටුගායක්

එම ජනයා තමන්ගේ දේශපාලන තරාතිරම (status) නිදහසේ තීරණය කරන බවයි, එම ජනයා තමන්ගේ ආර්ථික, සමාජමය සහ සංස්කෘතික සංවර්ධනය නිදහසේ ක්‍රියාත්මක කරන බවයි.

'එකම භාෂාව කරා කිරීම' යන නිර්ණායකයට, තවත් නිර්ණායකයක් ගණනාවක් එකතු විය. ඒ අනුව 'ජාතිකත්වය පිළිබඳ ප්‍රතිපත්තිය' පරිදි සංකල්පයක් බවට පත් විය. ඉතිහාසය, ආර්ථිකය, අනන්‍යතාවය, භූමිය, භාෂාව, සිරිත් විරිත්, සංවේදනා යනාදිය ජාතිය සහ ජනතාව නිර්වචනය කරන නිර්ණායකයන් අතරට එක් වූයේ ඒ අනුවය. එක් එක් භාෂා කණ්ඩායමක් සඳහා වෙනම රාජ්‍යයක් හිමි විය යුතු යන අදහස මේ අනුව වෙනස් වී ගියේය. ඒ සමගම ජාතික ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය පිළිබඳ සංකල්පයද වඩා ප්‍රායෝගික ස්වරූපයක් අත් කර ගත්තේය.

එසේ ගත් විට ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය විශ්වයීය අයිතියක් ලෙස සැලකුවත් පවතින රාජ්‍යයන් දක්වන අවංකත්වය විසින් මෙම අයිතිය තුලනයට භාජනය කරනු ලැබේ. රාජ්‍යයක් විසින් දක්වනු ලබන අවංකත්වය මිනිය හැක්කේ කෙසේද? 1993 වියනා ප්‍රකාශනයේ දක්වා තිබෙන අන්දමට ඒ සඳහා මිණුම් දණ්ඩ වන්නේ කිසියම් රාජ්‍යයක් තම රටේ වසන ජනයාට කිසිදු ආකාරයක වෙනස්කම් කිරීමෙන් තොරව ඒ රටේ වසන සියළුම ජනයා නියෝජනය කරන ආකාරයේ ආණ්ඩුවක් ලෙස කටයුතු කරන්නේද යන්නයි.

දෙවන ලෝක යුද්ධයෙන් පසු කාලයේ සිදු කෙරුණු යටත් විජිත නිරෝධ (de-colonisation) ක්‍රියාවලියේදී ලෝකය පුරා ජාතික ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය ක්‍රියාවට නැංවීමත්, දැඩි ලෙස ස්ථානගත වීමත් සිදු විය. අධිරාජ්‍යයන් යටත් විජිතයන් අතර එකාබද්ධ වූවු දේශපාලන ඒකකයන් හොඳින්ම නිසා මෙන්ම, යටත් විජිත පාලකයන්, යටත් විජිත වාසීන්ගේ වෙන් කොට හඳුනා ගැනීම දුෂ්කර නොවූ නිසාද එම ක්‍රියාවලිය තරමක් පහසු වූයේයයි සිතිය හැකිය. එහෙත් අධිරාජ්‍යවාදය විසින් කෘතිම ලෙස බෙදා වෙන් කරන ලද ජන කොටස් පිළිබඳ ප්‍රශ්නවලට හෝ ඉරි ගසා වෙන් කොට ඇති කරන ලද දේශ සීමා පිළිබඳ

කණ්ඩායමක් විසින්ම නොවේ.

මේ අනුව ගත් විට නව යටත් විජිත රාජ්‍යය සම්පන්න වූයේ එකම මානව වර්ගයකට අයත් ජන කොටසකින් නොවේ. නව යටත් විජිත රාජ්‍යයන් තුල බහු ජාතික රාජ්‍ය නිර්මාණය වී ඇත්තේ ඒ අන්දමටය. විවිධ ජන කොටස් අතර සාමාජික සහජවැන්නට බලවත් ලෙස තර්ජන එල්ල කරමින් බහු ජාතික රාජ්‍යයන් තුල බරපතල අර්බුද පැන නැගී ඇත්තේ මේ නිසාය. එක් එක් රටේ පවතින විශේෂිත ව්‍යාපාරයන් මතයි, එවැනි ප්‍රශ්න, ගැටළු හා දුෂ්කරතා පැන නැගී ඇත්තේ. මෙවැනි තත්වයන්ට ඒ ඒ රටේ පවතින සුවිශේෂ වෙතිහාසික සම්ප්‍රදායයන්, දුක් ගැනවිලි, සමාජ අසාධාරණ, ඇති හැකි පරතර, ධුර්විකරණය වූ දේශපාලන පද්ධති සහ සාධාන, වෛර සහගත දේශපාලන සංස්කෘති, ස්වීකරණ

පත් වී තිබේ. ගෝලීයකරණ ක්‍රියාවලිය තුල දැනට සිදු වෙමින් පවතින ජන සංක්‍රමණය විසින් මෙම අයිතිය හිමි විය යුත්තේ ඔහුන ජන කණ්ඩායම් වලටද යන ප්‍රශ්නය තව තවත් සංකීර්ණ එකක් බවට පත් කර සිටීමක් ඇත. මේ නිසා ජාතික ස්වයං නිර්ණයට ඇති අයිතිය පිළි ගන්නා පදනමක් මත, එහෙත් එම අයිතිය සෛද්ධාන්තික ලෙස කිසිම දොරටකට උත්සාහ නොකොට, ඒ වෙනුවට එක් එක් විශේෂිත ව්‍යාපාරයන්ගේ විසින් කරලියට ගෙනැවිත් තිබෙන නිශ්චිත තත්වයන්ට අනුකූල වන අන්දමට නිර්මාණාත්මක ලෙස විසඳුම් සොයා ගැනීමට උත්සාහ කිරීම දේශපාලන අත්‍යවශ්‍යතාවයක් බවට පත් වී තිබේ.

ඉදිරි කලාපයට →

ලයනල් බෝපගේ

STANHOPE PRINTING
FOR OFFSET AND DIGITAL PRINTING

සිවිනි සහ මෙල්ලන්ට්ස් ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට කැඳවූ අවස්ථාවක්

ඔබගේ සියලුම මුද්‍රණ කටයුතු සඳහා පහත සඳහන් අංශයන්ට අමතන්න

- Labels
- School Magazines
- News Letters
- Business Stationery
- Annual Reports
- Special Publications
- Posters
- Brochures
- Greeting Cards
- Business Cards
- Flyers
- Price Lists

LAKSHMAN
TEL.(02) 9626 7660
MOB.0405287243

ALL YOUR PRINTING NEEDS....